

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж1 у 110/2019
03.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, вршилац функције председника суда Драгомир Милојевић, у предмету предлагача „АА“ доо ..., општина ..., чији је пуномоћник Драгана Петровић, адвокат из ..., ул. ... бр. ..., одлучујући о жалби предлагача због недоношења одлуке по приговору ради убрзања поступка од 04.06.2019. године, донео је 03.09.2019. године, без испитног поступка

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба предлагача изјављена због недоношења одлуке по приговору од 04.06.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова поступка.

Образложење

Предлагач је 12.08.2019. године поднео Врховном касационом суду, преко Управног суда, жалбу због недоношења одлуке од стране Управног суда по његовом приговору од 04.06.2019. године, изјављеном ради убрзања поступка у предмету Управног суда У 3929/19 (2015).

Одлучујући о жалби предлагача на основу одредаба чл. 16 и 17. и члана 20. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“, бр. 40/15) у вези са чланом 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“, бр. 25/82 и „Службени гласник РС“, бр. 6/15), Врховни касациони суд је нашао да је жалба неоснована.

На основу прибављених списа предмета Управног суда Р4 у 168/19 утврђено је да је предлагач дана 04.06.2019. године поднео Управном суду приговор ради убрзања поступка у предмету Управног суда У 3929/19 (2015). Поступајући судија Управног суда је решењем Р4 у 168/19 од 01.08.2019. године одбио као неоснован приговор предлагача, као и његов захтев за накнаду трошкова поступка.

Имајући у виду да је приговор ради убрзања поступка поднет Управном суду 04.06.2019. године и да је о њему одлучено решењем тог суда Р4 у 168/19 од 01.08.2019. године, Врховни касациони суд налази да је поступајући судија донео решење о приговору у оквиру рока од два месеца од дана пријема приговора прописаног одредбом члана 14. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

С обзиром на изложено, Врховни касациони суд је, на основу одредаба чл. 17. ст. 1. и 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, одбио жалбу као у ставу првом диспозитива.

Врховни касациони суд је одбио и захтев предлагача за накнаду трошкова састава жалбе применом одредбе члана 153. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 и 55/14) у вези са чланом 30. Закона о ванпарничном поступку, имајући у виду да предлагач није успео у поступку по жалби.

**В. ф. председника суда
Драгомир Милојевић, с.р.**

Поука о правном леку.

Против овог решења није дозвољена жалба у смислу члана 21. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић